

Župne obavijesti

Naši biskupi potiču na Post i molitvu za mir u Ukrajini.

za Crkvu i ljude u BIH prikupljeno je kroz nedjeljnu milostinju = **5561,70 kn**, čime se financiraju projekti i programi Caritasa u BIH iz područja obrazovanja, socijalne i zdravstvene skrbi te projekti župnih Caritasa. **ISKRENO HVALA SVIMA NA DARU.**

PONEDJELJAK: nakon večernje mise čišćenje crkve; 19³⁰ proba Mješovitog zbora;

UTORAK: 17¹⁵ Marijina Legija;

18²⁰ pobožnost Križnoga puta predmole Krizmanici OŠ Žeravinec;

20⁰⁰ Susret Poslanika Milosrđa;

ČETVRTAK: redovito klanjanje; 20⁰⁰ Biblijska večer (tumačenje nedjeljnih čitanja)

PETAK: 18²⁰ pobožnost Križnoga puta predmoli skupina Vjenčić Sv. Josipa;

KORIZMENI PRVI PETAK U MJESECU. Prilika za ispovijed prije večernjih misa od 18³⁰;

SUBOTA: Susret Poslanika Milosrđa u Novskoj. Polazak u 8⁰⁰.

Predstavljanje knjige doc. dr. sc. Dražena Kovačevića „Ivanićgradski križni putevi“

UTORAK 5.04.2022. u 19³⁰

ISPOVIJED BOLESNIH pozivam obitelji da prijave svoje stare, bolesne i nemoćne za uskrsnu ispovijed.

**Korizma je vrijeme posta; pokore i dobrih djela.
Neka naše odricanje u korizmenom vremenu
bude smisleno i konkretno.**

**SVAKI DAN U TJEDNU I NA MISAMA KROZ KORIZMU
MOLIMO NA POSEBNE NAKANE:**

Ponedjeljkom - za bolesne i one koji ih dvore;

utorkom - za one koji su slabi u svojoj vjeri i za obraćenje grešnika;

srijedom - za obitelji, roditelje i njihovu djecu;

četvrtkom - za krizmanike, prvopričesnike i njihove obitelji;

petkom - za mladež;

subotom - za sve koji su u bilo kakvoj teškoći i nevolji života;

nedjeljom - za duhovna zvanja u našoj župi.

DUH ZAJEDNIŠTVA

PASTORALNI LISTIĆ ŽUPE SV. PETRA, IVANIĆ-GRAD
Godina XXIII. - broj 1048. - 27.03.2022.

Ovaj tvoj brat bijaše mrtav i oživje.

U ono vrijeme: Okupljahu se oko njega svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznanci mrmljahu: »Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima.« Nato im Isus kaza ovu prisposobu: »Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potrači svoja dobra živeći razvratno. Kad sve potroši, nastala ljuta glad u onoj zemlji te on počeo oskudijevati. Ode i pribi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao. Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.' Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i provedimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i naše se!' I stadoše se veseliti. A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima provedem. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i naše se!'«

Lk 15, 1-3.11-32

Uz nedjeljna čitanja...

Božja riječ ima mnoge osobitosti: životvorna je, spasotvorna; u stanju je umiriti, ublažiti čovjeka; psalmista zaokuplja po cio dan i noć, u stanju ga je učiniti mudrijim i od njegovih učitelja pa nije ni čudo da mu je draža od tisuću zlatnika i srebrnjaka... No, ima i jednu neizostavnu funkciju: mora čovjeka uzdrmati! Sve dok ga ne odbaci u novom pravcu (metanoia!), neće mu biti životvorna ni spasotvorna. Mora ga sastaviti sa životom! Riječima današnjeg evanđelja Isus odgovara na prigovore farizeja i pismoznanaca kojima nije bila jasna Njegova blizina s grešnicima. Na jasno postavljen problem, jasno odgovara. Ovaj odlomak stoga iznosi jednu od najljepših novozavjetnih slika – izgubljeni sin se vratio k ocu! Ili, možda može i drugačije: otac je čekao, bacao pogled i opazio kako se sin vraća, potrčao preda nj... Dok čovjek sluša o povratku izgubljenog sina, zar ne da tu ima nešto nepojmljivo? Kako sad odjednom može biti kao da se nije odmetnuo od oca i spiskao svoje? Je li to pravedno? Još kad bismo gledali svojim očima kako Bog prima nekog zločinca, kako ga radosno dočekuje nakon svega što je učinio i grli ga?! Zar ne da ima nešto u čovjeku što mu govori: to je ipak nerealno! Prizvuk nerealnog dolazi iz teškoće koju će čovjek iskusiti kad pokuša moliti za svoje neprijatelje, za one koji mu svjesno čine nešto nažao. Pa ako mu je ukrao samo jednu kokoš i to ponovi kad god stigne, zar ne da je čovjek prije sklon reći kako radi, neka mu tako Bog i plati, nego da se pomoli za njega? Ovakav stav svojstven je čovjeku koji se nikada nije osjećao kao izgubljeni sin koji se želi vratiti Ocu. Nije osjetio što znači krenuti Njemu, ići, doći i stati pred Njega i zamoliti oprostjenje. Čekati hoće li pružiti ruku i ponovno pružiti ono što je već izgubljeno, pronevjereno – dostojanstvo Njegova sina.

Ako se čitatelj ne prepozna je u izgubljenom i nađenom sinu, je li onaj drugi? Onaj koji nikada nije otišao od Oca? Onaj koji je vršio Njegovu volju? Sve je to u evanđeoskom odlomku ispunio onaj stariji sin, barem se tako isprva tješio. No, pao je na ispitu! Ipak, nije dorastao. Nije s radošću mogao prihvatiti bratov povratak. Naprotiv, krivo mu je kada gleda kako otac dočekuje povratnika. Stalno je bio vjeran, marljivo radio, nije prestupio očevu zapovijed, a otac mu nije dao ni jareta da se s društvom provede! Nije mu jasno zašto je radio? Sinko, pa sve moje tvoje je! Ne, ne pomaže... Sinom se dobrim zvao, ali nije živio svoje sinovstvo; nije osjećao da je on zaista s Ocem i da je sve Očevo njegovo. Nije znao zašto radi, zašto je dobar? Kakav je sin ako sumnja da će ga Otac zakinuti? A kakav je tek brat ako se ne raduje što mu brat bijaše mrtav i oživje?

Stalno je bio vjeran, marljivo radio, nije prestupio očevu zapovijed, a otac mu nije dao ni jareta da se s društvom provede! Nije mu jasno zašto je radio? Sinko, pa sve moje tvoje je! Ne, ne pomaže... Sinom se dobrim zvao, ali nije živio svoje sinovstvo; nije osjećao da je on zaista s Ocem i da je sve Očevo njegovo. Nije znao zašto radi, zašto je dobar? Kakav je sin ako sumnja da će ga Otac zakinuti? A kakav je tek brat ako se ne raduje što mu brat bijaše mrtav i oživje?

DAN	MISNA NAKANA	SVETAC DANA
PON 28.3	19⁰⁰ † ob. Pezić Ivana i Agatić Mirka	Renata
UTO 29.3.	19⁰⁰ † Pile i Mara Bilandžija, Ivka Stipančev † Ana i Stjepan Srebačić, Kata, Ivan i Ivica Vuković † Dilja Dedaj † Nedjeljko Ljubičić	Bertold † Ivo i Mara Ćorković † Silvije Zajc, Barbara Kelčec
SRI 30.3.	19⁰⁰ † Marija i Nikola Makšijan, ob. Makšijan i Majdek	Bogoljub
ČET 31.3.	19⁰⁰ † Snježana, Ankica i Stjepan Bradač	Amos
PET 1.4.	19⁰⁰ † ob. Bartol, Tomo Bartolec, Ivan, Ljubica i Zvonko Bajš, Janko, Viktorija, Franjo, Marica, Josip, Štefica Kveštak † Milka i Dubrvko Senčić, Janica i Franjo Miškec, ob. Senčić i Miškec † Ivan Lešković, Stipe i Mara Ćurić	Anastazije † Antun i Albina Galešić † Katica Šiprak, ob. Predrag i Šiprak
SUB 2.4.	19⁰⁰ † Ankica Klasnić	Sv. Franjo Paolski
NED 3.4.	8⁰⁰ † Marijan Ćosić, Ivo Baković 9³⁰ † Anđa i Andrija Bilandžija, Jozo, Mara i Ilija Crnoja 11⁰⁰ župna PRO POPULO 17⁰⁰ † Josip Dijanek, ob. Dijanek 19⁰⁰ † Miljenko Vrban, ob. Vrban i Malečić	V. korizmena nedjelja

U slučaju krivo napisanog imena ili prezimena u nakani javite nam prije mise da bismo mogli ispraviti!

Na koncu evanđeoski odlomak donosi dramatičnu bilancu: Otac je imao dva izgubljena sina. Jedan je došao k sebi, vratio se Ocu i to se proslavilo, a kad će se onaj “dobri” vratiti? Kad će početi živjeti svoje sinovstvo, biti sin Očev? Jer sve dok sa sobom ne raščisti ovo pitanje, neće moći među prvim radnicima u vinograd, uvijek će se pitati – zašto raditi od jutra ako će radnici posljednjeg sata primiti istu plaću? Zašto činiti ovoliko ako mogu i manje, a ljubav Božja će ionako sve pozlatiti? Tek onaj tko sebe prepoznaje sinom, tko ljubi Očevo imanje a još više braću u sestre znat će odgovor na ova pitanja. Ljubav mu neće dopustiti da od jutra ne bude u vinogradu i da se ne raduje jer brat bijaše mrtav i oživje, bijaše izgubljen i nađe se!